

Nr. 12294/ 28.10.2019

Scrisoare metodică 2019-2020

„Puterea muzicii stă în capacitatea sa de a se adresa tuturor aspectelor ființei umane – fizic, emoțional, intelectual și spiritual. Adesea credem că problemele personale, sociale sau politice sunt independente. Din muzică aflăm că pur și simplu nu există elemente independente. Pe scurt, muzica ne învață că totul este interconectat.” (Daniel Barenboim)

Studiul muzicii reprezintă o veche și semnificativă tradiție a tuturor sistemelor de învățământ, fiind evident rolul extrem de important al acesteia în viața oamenilor. Ascultăm zilnic, din proprie inițiativă sau involuntar, muzică de diverse genuri. Cercetări recente arată că manifestările muzicale sunt principalele abordări artistice în viața tinerilor, că reprezintă momente de satisfacție personală, de îmbogățire spirituală sau comuniune.

Educația muzicală continuă explorarea domeniului, după parcurgerea unor prime etape, în cadrul disciplinei Muzică și mișcare, prezentă în planul-cadru pentru ciclul primar, în care s-a vizat un parcurs educativ specific etapei intuitive (pentru primii trei ani de studiu – de la clasa pregătitoare la clasa a doua), ca primă etapă în realizarea educației muzicale. În clasele a treia și a patra s-a intrat treptat în etapa notației muzicale, cu elemente de notație a înălțimilor, apoi și ale duratelor, urmărindu-se conștientizarea utilizării anumitor parametri sonori, însă la nivelul unui prim contact, în contextul unui demers de tip integrat (prin combinarea elementelor strict muzicale cu cele ce țin de mișcare), îndrumat de un cadru didactic cu pregătire generală.

De ce a fost nevoie de această modificare?

Pentru a-i face pe copii să conștientizeze că **muzica este, mai întâi de toate, un limbaj.**

E o formă de comunicare inter și intrapersonală. Cu semenii noștri și cu noi înșine.

Cântăm pentru a exprima sentimente, atitudini și idei.

Ascultăm muzică pentru că, de asemenea, ne comunică, ne sugerează emoții, atitudini și idei.

Sunetele sunt doar mijloacele, instrumentele de care ne folosim pentru a exprima toate acestea.

În măsura în care acest limbaj devine valoros estetic, se poate vorbi despre opera de artă.

Activitățile specifice disciplinei Educație muzicală formează impresii, trezesc interesul pentru artă și cultură, contribuie la formarea gustului muzical și stimulează simțul estetic, imaginația și creativitatea, dezvoltând auzul muzical al copiilor, simțul ritmic și memoria muzicală, dar și aspecte mai generale, precum dezvoltarea sensibilității, a siguranței de sine, autodisciplina, concentrarea și relaționarea pozitivă cu ceilalți, sub îndrumarea unui cadru didactic specializat, permițând transferul optim al unor competențe de nivel mai complex.

Structura programei școlare include, pe lângă nota de prezentare, următoarele elemente:

- Competențe generale
- Competențe specifice și exemple de activități de învățare
- Conținuturi
- Sugestii metodologice.

Competențele sunt ansambluri structurate de cunoștințe, abilități și atitudini dezvoltate prin învățare, care permit rezolvarea unor probleme specifice ale unui domeniu sau rezolvarea unor probleme generale, în contexte particulare diverse.

Competențele generale vizate la nivelul disciplinei *Educație muzicală* jalonează achizițiile de cunoaștere ale elevului pentru întregul ciclu gimnazial.

Competențele specifice sunt derivate din competențele generale. Ele reprezintă etape în dobândirea competențelor generale și se formează pe durata unui an școlar. Pentru realizarea competențelor specifice, în programă sunt propuse **exemple de activități de învățare**, care valorifică experiența concretă a elevului și care integrează strategii didactice adecvate unor contexte de învățare variate.

Prezenta programă școlară propune o ofertă flexibilă, care permite cadrului didactic să modifice, să completeze sau să înlocuiască activitățile de învățare. Se urmărește astfel realizarea unui demers didactic personalizat, care să asigure formarea competențelor prevăzute de programă în contextul specific al fiecărei clase și al fiecărui elev.

Conținuturile învățării constituie elemente de bază ale domeniului, mijloace informaționale prin care se urmărește realizarea competențelor. Astfel, ele sunt grupate pe următoarele domenii:

- Cânt vocal și instrumental*

- Elemente de limbaj muzical
- Aspecte culturale eteronomice și interdisciplinare

Cu primele două domenii de conținuturi elevii s-au familiarizat deja în învățământul primar. Cel de-al treilea domeniu are în vedere reliefaarea legăturilor dintre muzică și universul specific copilului și se axează pe aspectele extraestetice ale operei și pe deschiderile interdisciplinare. Termenul eteronomic este utilizat în sensul în care apare în lucrarea lui Tudor Vianu, *Estetica* (Editura Orizonturi, București) și se referă la aspectele extraestetice ale operei de artă: „Motivul propriu-zis estetic se împletește tot timpul cu motive extraestetice” (p.286).

„Interesul pe care îl arătăm artei nu se explică numai prin valorile estetice ale acesteia /../ Dacă opera de artă ajunge să ne vorbească /../, lucrul se explică nu numai prin valorile estetice, dar și prin motivele eteronomice” (p. 358).

Astfel, Disciplina Educație muzicală își păstrează caracterul tradițional, însă propune abordări culturale eteronomice și interdisciplinare, în raport cu disciplinele studiate anterior, în învățământul primar, dar și cu cele ce se studiază în prezentul ciclu. Se propun teme, ce pot reveni (în alți ani de studiu), care să exploreze relația muzicii cu limbajul corporal și cu domenii precum literatura, artele plastice, istoria, geografia, matematica, tehnologia informației, științele etc.

De importanță semnificativă sunt și sugestiile repertoriale, cu referire la repertorii de lucrări propuse spre a fi audiate, dar și de lucrări vocale ce pot fi interpretate în cadrul orelor de curs.

Sugestiile metodologice includ clarificări conceptuale, recomandări de strategii didactice și elemente de evaluare continuă. Pornind de la competențele generale, sunt analizate strategiile de formare care contribuie predominant la realizarea acestora.

Noua programă încurajează și studierea muzicii instrumentale, utilizarea noilor tehnologii, diversificarea repertoriilor (de lucrări audiate, respectiv interpretate), păstrând un număr ponderat de conținuturi de teoria și istoria muzicii.

Construcția programei permite, pe baza experienței acumulate, exprimarea evolutivă prin cânt (dar posibil și prin cuvânt, dans sau alte tipuri de manifestări), precum și receptarea

adecvată a conținutului lucrărilor muzicale audiate, cu accentuarea dimensiunilor afectiv-atitudinale și acționale ale formării personalității elevilor.

***Aplicarea programelor școlare prin* ordinul ministrului educației naționale nr. 3393 /28.02.2017** la nivelul gimnazial este următoarea:

- *programa școlară pentru clasa a V- a* – începând cu anul școlar 2017-2018;
- *programa școlară pentru clasa a VI- a* – începând cu anul școlar 2018-2019;
- *programa școlară pentru clasa a VII-a* – începând cu anul școlar 2019-2020;
- *programa școlară pentru clasa a VIII-a* – începând cu anul școlar 2020-2021.

Sugestii metodologice

Disciplina are ca scopuri principale apropierea tinerilor de muzică, încurajarea acestora de a se manifesta prin cânt și de a asculta, cu spirit critic, lucrări cât mai diverse. O abordare bazată pe alternarea genurilor muzicale va permite elevilor să exploreze și muzica de divertisment, alături de cea cultă și cea de tradiție populară.

Încurajarea acestora de a se exprima prin muzică va constitui o prioritate ce va fi tratată diferențiat, în funcție de profilul elevilor implicați. Se propune ca elevii să cânte în cor și individual, sub îndrumarea profesorului, dar trebuie să se încurajeze și manifestarea acestora prin propuneri personale, neasistate de cadrul didactic.

Este recomandabilă (în măsura posibilităților materiale) încurajarea elevilor de a învăța să cânte la instrumente, fie dintre cele pe care școala le pune la dispoziție, fie cele pe care tinerii le au de acasă, din familie. Este meritorie apariția în spațiul școlar românesc a unor inițiative de studiere a muzicii instrumentale, iar actuala programă creează un prim cadru pentru dezvoltarea acestei ramuri. Este de menționat că în majoritatea țărilor europene studiul muzicii se face pe ambele coordonate, atât vocal, cât și instrumental, printr-o tradiție validată de rezultate remarcabile. Beneficiile cântului instrumental au fost evocate de studii ce au relevat dezvoltări ale capacității intelectuale, ale capacității de concentrare, independență a mâinilor etc. Educarea cântului instrumental este o activitate care, la nivel de performanță, necesită studiu individual și timp de lucru individual cu profesorul. Datorită timpului alocat disciplinei (1 oră pe săptămână)

avansarea la un nivel complex de competențe utilizabile în cântul instrumental ține de claritatea abordărilor de didactică specifică instrumentului (fiind benefică calificarea și în această direcție a profesorului) și de motivarea elevilor de a continua să exerseze și acasă. Se pot obține rezultate notabile utilizând instrumente de percuție (cu tehnici de abordare preluate din „metoda Orff”), învățându-i pe elevi să cânte la pian electric (cu alegerea unor repertorii simple, cu evoluții bine gradate) și/sau propunând ca instrument flautul drept/blockflote sau chiar fluiere de mărimi diferite (instrumente cu tehnică specifică simplă).

Școala are datoria să încurajeze aceste inițiative de achiziționare și utilizare a unor instrumente muzicale: orgă electrică, pian, chitară, instrumente de percuție (acordabile, utilizabile cu elemente ale metodei Orff sau neacordabile – inclusiv instrumente construite de elevi), blockflote, fluiere, instrumente tradiționale etc. Față de diversitatea de soluții posibile în interpretarea instrumentală în cadrul activităților de educație muzicală, programa lasă la dispoziția profesorului abordarea didactică specifică și alegerile repertoriale (potrivite tipurilor de instrumente utilizate, dar și nivelului concret de pregătire).

Continuând tradiția istorică românească, se recomandă crearea la nivelul școlii (eventual și al clasei) a unor **grupuri corale**. Această activitate trebuie încurajată nu numai de către profesor, ci chiar de către conducerea instituției. **Corul reprezintă principala activitate muzicală colectivă** (atât prin practica laică, cât și prin cea de cult), beneficiind de lucrări de o valoare cu totul excepțională, inclusiv în școala componistică națională. Există suficiente aranjamente simple, pentru cor pe două sau trei voci egale, pe lângă forma consacrată a corului mixt pe patru voci (foarte greu accesibil pentru elevii din ciclul gimnazial, datorita problemelor de maturizare târzie a vocilor băieților). În plus, există tradiții care solicită ca soluție tipică grupul de cântăreți vocali, precum momentele sărbătorilor iernii (Crăciun, An Nou etc.), în care exprimarea bucuriei de a fi împreună, de a realiza momente artistice valoroase pentru copii, dar și pentru părinți sau comunitate, duc la creșterea coeziunii grupului, la satisfacții colective și individuale semnificative și la alte beneficii socio-culturale.

Trebuie încurajate inițiativele de realizare a unor momente artistice sincretice, cu participarea întregului colectiv al clasei, realizate în timpul de desfășurare a orelor de educație muzicală (cu sprijin de la alte discipline, educație plastică și/sau educație tehnologică - pentru decor, costume etc.), la nivelul de complexitate posibil în acea clasă.

Înțelegerea diversității culturale, a diversității gusturilor (personale) are efecte benefice pentru integrarea elevului în comunitate. Efortul de păstrare și/sau de recuperare a tradițiilor istorice specifice zonei geografice sau unei anumite minorități etnice constituie momente de manifestare și pe tărâm muzical, cu posibilitatea abordării unui repertoriu de cântece și dansuri extrem de bogat. Prin conștientizarea apartenenței la anumite comunități/minorități se pot valorifica multiple elemente de culturalizare și de îmbogățire spirituală.

Noțiunile de limbaj muzical sunt importante ca mijloace de investigare a lucrărilor artistice, ca modalități de înțelegere a structurii lingvistice specifice. Însă ele reprezintă modalitatea cu care tinerii au acces la anumite lucrări muzicale, pentru a le înțelege și aprecia, nefiind un scop în sine.

Disciplina Educație muzicală propune abordări culturale eteronomice și interdisciplinare, în raport cu disciplinele studiate anterior, în învățământul primar, dar și cu cele ce se studiază în gimnaziu. Se propune astfel contextualizarea muzicii în universul gândirii și manifestărilor umane și explorarea de către elevi a relațiilor dintre muzică și universul propriu (aspecte eteronomice și interdisciplinare), ca suport și context pentru dobândirea competenței generale 3. Aceste teme pot fi reluate, la un alt nivel, pe tot parcursul ciclului de învățământ gimnazial.

Termenul „eteronomic” are rolul de a orienta profesorul în abordarea domeniului de conținut, nefiind obligatorie utilizarea sa în manualele și auxiliarele școlare.

Sunt propuse audiii tematice, față de abordarea propusă, care trebuie interpretate ca un repertoriu orientativ, ce poate fi prezentat parțial sau extins, în funcție de reacția tinerilor și de strategiile profesorului. Sugestiile repertoriale privitoare la audiții sunt structurate în ideea susținerii temelor cu aspecte interdisciplinare propuse la competența generală 3. Preluarea unor lucrări din repertoriul propus spre audiție în cel ce va fi interpretat (vocal și/sau instrumental) va fi încurajată.

În cazul unor elevi cu probleme de emisie sonoră sau de percepție deficitară (disfonie, afonie etc.), accentul se va pune pe parametrul ritmic al exprimărilor muzicale. Astfel, prin participarea activă, ca acompaniatori (instrumente muzicale simple, percuție corporală) sau prin dirijat (în vederea coordonării), elevii în cauză se vor integra în grupul interpreților, contribuind la succesul manifestărilor colective, evitând marginalizarea, frica și reacțiile de respingere la

adresa disciplinei. Abordarea muzicii din perspectivă instrumentală creează oportunități de apropiere și apreciere a muzicii pentru acești copii, element de importanță majoră, dacă amintim doar schimbarea vocii băieților la pubertate, care pune în mare dificultate intonația vocală a acestora, de obicei între 12 – 16 ani.

Este recomandată coordonarea cu profesorul de fizică, pentru clarificarea aspectelor legate de producerea și propagarea vibrațiilor, precum și cu profesorul de biologie, pentru înțelegerea celor legate de perceperea vibrațiilor și transformarea lor în senzație de sunet, în organismul uman.

Se recomanda corelarea abordarilor de identitate personala si de grup cu achizițiile dobândite la discipline din aria curriculara Om și societate.

Data fiind prezența în multe din școli a conexiunii de internet și a laboratoarelor de informatică, anumite ore de educație muzicală ar putea fi susținute în aceste spații, pentru a utiliza softurile amintite în activitățile de învățare.

Evaluarea elevilor se va face diversificat, pe tot parcursul anului școlar, implicând competențele de cânt vocal și/sau instrumental, capacitatea de a observa anumite caracteristici ale lucrărilor audiate, argumentarea opiniilor personale în aprecierea lucrărilor audiate, dar și participarea cu propriile sugestii repertoriale etc. Este de dorit ca evaluarea operării cu elementele de limbaj muzical parcurse să se facă prin soluții practice, bazate pe cânt și/sau audiție, evitând centrarea pe cerințele de reproducere a unor definiții sau clasificări tehnice prin teste scrise.

Muzica este întotdeauna legată de un context: istoric, social, geografic, personal etc. Aceste corelații alcătuiesc, împreună, aspectele eteronomice ale unei lucrări muzicale. Ele influențează receptarea muzicii respective. Este indicat să le cunoaștem, pentru a înțelege mai bine sensul muzicii.

Copilul, de asemenea, trăiește într-un context istoric, social, geografic, personal etc. Și descoperă, din diverse surse, informații despre alte asemenea contexte (alte epoci, alte meridiane, alte relații sociale, alte temperamente, atitudini etc.)

Cred că este important să **reliefăm multiplele legături ale muzicii cu universul copilului și al omului în general**. Pentru că nu putem aprecia ceea ce nu înțelegem.

Astfel, copilul va realiza rolul extrem de important al muzicii în viața omului. Și faptul că muzica este aproape omniprezentă. Va sesiza, de asemenea, cât de variate sunt formele de manifestare ale muzicii.

Și, mai ales, va realiza că **poate comunica și se poate exprima el însuși prin muzică**.

În concluzie, în actuala programă școlară există o **deplasare de accent**, de la forma prin care se comunică (sunetele), **către ceea ce comunică muzica**.

Cum putem explicita acest conținut de emoții, atitudini și idei?

Muzica nu poate fi tradusă în cuvinte. Altfel, nu ar mai exista ca limbaj autonom.

Totuși, **verbalizarea** rămâne un instrument important de conștientizare a faptului că muzica exprimă, comunică ceva anume.

Verbalizarea va fi folosită însă cu tact și justă măsură, evitând pericolul celor două extreme:

- absența verbalizării;
- excesiva verbalizare.

Legislație

Ordinul nr. 5086 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3590/2016 privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul gimnazial. – M.O. 732/6 septembrie 2019

Manuale școlare EDUCAȚIE MUZICA

clasa a V-a - Editura ARAMIS

- Editura LITERA

clasa a VI-a - Editura CD PRESS

- Editura LITERA

clasa a VII-a - Editura ART KLETT

clasa a VIII-a - Editura TEORA

- Editura NICULESCU

Manuale școlare EDUCAȚIE PLASTICĂ

- clasa a V-a - Editura ARS LIBRI

-clasa a VI-a - Editura LITERA

-Editura CD PRESS

- clasa VII-a - Editura LITERA

- Editura CORINT

- clasa a VIII-a - Editura CORINT